

ח:

עין משפט
גר מוציא

שנים אוזנין פרק ראשון בבא מציעא

מסורת הש"ס

(א) כלום ש"ס מ"ה
(ב) ומשנה שם ליהלך
(ג) תיבות את הושב בקרן
(ד) ע"י תוס' כ"ב ע"ה ד"ה
(ה) לעיל ב"ה
(ו) קדושין ס"א: (ז) ובי
(ח) ע"י רש"י

גליון הש"ס

גם' רכוב. ע"י תוס' פ"י
משנה ג' דנדרש ד"ה אלה
וכנ"ל: תוס' ד"ה פנתי
ובי' ש"ס פ"ד בבא בתם
מ"ה: ע"י זה נכתובות
דף ל"ה ע"ה ופי' אלה
למ"ד חייב ממוטע שג"ה
חייב' וכתוב' שם: שם
ד"ה רכוב ובי' אין
לפ"ה: ע"י תוס' פ"י
מ"ה: ד' ע"ה ופי' ש"ס
למ"ד ד"ה או ובי' ופ"ה
א"י לרובות: קשה ל' מה
דלמ"ד לעיל ע"ה אלה
מפ"ה כמ"ס שם מ"ה
מ"י ופי' המנהיג מלאה
לחבירו מ"ל ד"ה מ"ה
ק"ל להגביתו מלאה
ומ"ה: שג"ה: יד
וט"ס: מה להמנהיג
מלאה לחבירו ק"ה חבירו
דלמ"ד ק"ל על א"ה רכוב
ואחד מנהיג דמ"ה: שג"ה
יד מה וט"ס: מה דרכוב
במקום מנהיג ק"ה:

לעזי רש"י

קבישטרא
(קבישטרא) אפ"ה

מוכר רש"י

המנהיג. ש"ס מ"ה יחד
קדושין וז"ל כוללת שם
שם (דבריו כ"ב)

שמעית מיניה דמר שמואל תרתי. שמעתי ממנו שני דברים דין רכוב ודין מנהיג כחד אמר לי קני ויחד אמר לי לא קני ולא ידענא כו': אי נימא רכוב לחודיה. שאין אחר מנהיג עמו וכל אחד מן השני וחוטפו ממנו כפניו ומוסכה לקנותה וכן מנהיג ואין רכוב עמו וכל אחד אחד וחוטפו ממנו כפניו לקנותה וקאמר שמואל

כחד מיניהו דלא קני ומאל דחטף שפיר חטף ומציעא ליה לרב יהודה כהי מיניהו: מנהיג לחודיה מי איכא למאל דאמר דלא קני. הא משהיה הא ויבדחה נקית במשיכה ומוציא מיניהו ליה לרב יהודה אי ודאי אמר שמואל כחד מיניהו דלא קני כרכוב הוא דקאמר דקסבר במשיכה שנין שחוקר יד ורגל כדאמרין בקדושין (דף כ"ג:): אלא רכוב במקום מנהיג. שניהם באים לפניו זה רכוב זה מנהיג זה אומר כולה שלי זה אומר כולה שלי אמר שמואל חד קני ומציעא ליה לרב יהודה היכא דאיתנהו לתרויהו הי עדיף רכוב עדיף דהא תפס כה ובי אמרין משיכה קני היכא דליכא רכוב אכל במקום רכוב לא: או דלמא מנהיג עדיף דקאולא מחמיה. והיא הגדולה בקני: למאל אי לר"מ כו' עד לרבנן לא גרס: נחוי אן. אית לן למפסע משמעתא דמר שמואל כהי מיניהו אמר: המנהיג. כשור וחמור: שוטר. קסבר לאו מיד עבד: ומדאפ"ה שמואל כו'. ש"מ סבירא לשמואל רכוב לאו מיד מעשה עבד ומשום דמיד ודכ"ס הלכה כרביס אפכה למתני' לאוקמה פטורא כרבנן: הכי גרסין שמע מינה פ"ל לשמואל רכוב לחודיה לא קני. ולא גרס לרבנן: והא זמנין סגיאין אמר. להא שמעתין נחוי אן: ולא אמר. לן. אלא משקל למפסע ספיקו דרב יהודה: אכר. אמת הוא אמר לי נחוי אן ויחד אי שאלמתי לו היכי תפסות מר רכוב מיושב בקרון: מוסרי. קבישטרא: מוסרי אינה קונה. מציאה עד שילכנה וימקור יד ורגל. ואנשי דנמסרה קני דחנק (קדושין דף כה:): כהמה גסה נקית במסירה לגבי מציאה לא קני כדאמרין טעמא

לקמן בשמעתין: איכא דאמרי. רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחוי אן וא"ל אצי היכי תפסות רכוב כו': אצי. שם חס: מחבירו. מקח וממכר: בנכסי הגר. שמת ואין לו יורשין וכל הקודם בנכסיו וזה כהן: ומוציא לשון מוסרי. שמואלין אותו זו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים ומתני' יחידה היא ולית הלכתא כוותיה: השא"ל ר"מ יושב קני. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: רכוב מיכע"ל ולמה לי לשמעתין בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמעינן דכיושב הוא דפטור אבל רכוב לא ותיוכח לרב יהודה דפטע רכוב מיושב: במנהיג כרגליו. דקנייה במשיכה שנועט בה כרגליו והולכת מחמתו כדרך רוכבי סוסים: אינו מנהיג. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: הכי גרסין מנהיג. דאי אשמעינן בשני מנהיגים דחילוק לא היינו יודעים להאי מהו דמימא כו': חמור דרכו כהנהגה וגמל דרכו במשיכה: במדה

לוקמן בשמעתין: איכא דאמרי. רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחוי אן וא"ל אצי היכי תפסות רכוב כו': אצי. שם חס: מחבירו. מקח וממכר: בנכסי הגר. שמת ואין לו יורשין וכל הקודם בנכסיו וזה כהן: ומוציא לשון מוסרי. שמואלין אותו זו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים ומתני' יחידה היא ולית הלכתא כוותיה: השא"ל ר"מ יושב קני. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: רכוב מיכע"ל ולמה לי לשמעתין בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמעינן דכיושב הוא דפטור אבל רכוב לא ותיוכח לרב יהודה דפטע רכוב מיושב: במנהיג כרגליו. דקנייה במשיכה שנועט בה כרגליו והולכת מחמתו כדרך רוכבי סוסים: אינו מנהיג. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: הכי גרסין מנהיג. דאי אשמעינן בשני מנהיגים דחילוק לא היינו יודעים להאי מהו דמימא כו': חמור דרכו כהנהגה וגמל דרכו במשיכה: במדה

מושך

מנהיג לחודיה מי איכא למאל דאמר דלא קני. הא משהיה הא ויבדחה נקית במשיכה ומוציא מיניהו ליה לרב יהודה אי ודאי אמר שמואל כחד מיניהו דלא קני כרכוב הוא דקאמר דקסבר במשיכה שנין שחוקר יד ורגל כדאמרין בקדושין (דף כ"ג:): אלא רכוב במקום מנהיג. שניהם באים לפניו זה רכוב זה מנהיג זה אומר כולה שלי זה אומר כולה שלי אמר שמואל חד קני ומציעא ליה לרב יהודה היכא דאיתנהו לתרויהו הי עדיף רכוב עדיף דהא תפס כה ובי אמרין משיכה קני היכא דליכא רכוב אכל במקום רכוב לא: או דלמא מנהיג עדיף דקאולא מחמיה. והיא הגדולה בקני: למאל אי לר"מ כו' עד לרבנן לא גרס: נחוי אן. אית לן למפסע משמעתא דמר שמואל כהי מיניהו אמר: המנהיג. כשור וחמור: שוטר. קסבר לאו מיד עבד: ומדאפ"ה שמואל כו'. ש"מ סבירא לשמואל רכוב לאו מיד מעשה עבד ומשום דמיד ודכ"ס הלכה כרביס אפכה למתני' לאוקמה פטורא כרבנן: הכי גרסין שמע מינה פ"ל לשמואל רכוב לחודיה לא קני. ולא גרס לרבנן: והא זמנין סגיאין אמר. להא שמעתין נחוי אן: ולא אמר. לן. אלא משקל למפסע ספיקו דרב יהודה: אכר. אמת הוא אמר לי נחוי אן ויחד אי שאלמתי לו היכי תפסות מר רכוב מיושב בקרון: מוסרי. קבישטרא: מוסרי אינה קונה. מציאה עד שילכנה וימקור יד ורגל. ואנשי דנמסרה קני דחנק (קדושין דף כה:): כהמה גסה נקית במסירה לגבי מציאה לא קני כדאמרין טעמא

לוקמן בשמעתין: איכא דאמרי. רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחוי אן וא"ל אצי היכי תפסות רכוב כו': אצי. שם חס: מחבירו. מקח וממכר: בנכסי הגר. שמת ואין לו יורשין וכל הקודם בנכסיו וזה כהן: ומוציא לשון מוסרי. שמואלין אותו זו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים ומתני' יחידה היא ולית הלכתא כוותיה: השא"ל ר"מ יושב קני. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: רכוב מיכע"ל ולמה לי לשמעתין בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמעינן דכיושב הוא דפטור אבל רכוב לא ותיוכח לרב יהודה דפטע רכוב מיושב: במנהיג כרגליו. דקנייה במשיכה שנועט בה כרגליו והולכת מחמתו כדרך רוכבי סוסים: אינו מנהיג. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: הכי גרסין מנהיג. דאי אשמעינן בשני מנהיגים דחילוק לא היינו יודעים להאי מהו דמימא כו': חמור דרכו כהנהגה וגמל דרכו במשיכה: במדה

לוקמן בשמעתין: איכא דאמרי. רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחוי אן וא"ל אצי היכי תפסות רכוב כו': אצי. שם חס: מחבירו. מקח וממכר: בנכסי הגר. שמת ואין לו יורשין וכל הקודם בנכסיו וזה כהן: ומוציא לשון מוסרי. שמואלין אותו זו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים ומתני' יחידה היא ולית הלכתא כוותיה: השא"ל ר"מ יושב קני. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: רכוב מיכע"ל ולמה לי לשמעתין בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמעינן דכיושב הוא דפטור אבל רכוב לא ותיוכח לרב יהודה דפטע רכוב מיושב: במנהיג כרגליו. דקנייה במשיכה שנועט בה כרגליו והולכת מחמתו כדרך רוכבי סוסים: אינו מנהיג. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: הכי גרסין מנהיג. דאי אשמעינן בשני מנהיגים דחילוק לא היינו יודעים להאי מהו דמימא כו': חמור דרכו כהנהגה וגמל דרכו במשיכה: במדה

זו א"מ ק"ט מלכות
כלום הלכה ט סמג
לחין רכב טושי' יד פ"י
ד"ה פ"י יד:
נח ב ש"ס ח"מ פ"י ק"ה
ספיקו א ופי' ע"ה שוטר
וכ"י:

גב ג מ"י פ"י מלכות
כנ"ה הל' ו סמג
ע"ה ע"ה טושי' ח"מ פ"י
ד"ה פ"י יד:
כ ד מ"י פ"י מלכות
לכ"ה הל' ו ופי'
מ"ה: מ"ה: מ"ה: ופי'
מ"ה: טען וטען הל' ו
סמג ע"ה ע"ה ס"ב ופי'
ל' טושי' ח"מ פ"י ק"ה
ספיקו א ופי' ק"ה ספיקו
וכי' ר"ה ספיקו ג:
כא ד מ"י פ"י מ"ה:
לכ"ה הל' ה ופי'
הכנ"ה ופי' ופי'
סמג ע"ה ע"ה ח"מ
פ"י ר"ה ספיקו א:

רבינו חננאל

הא דאמרן רכוב ומנהיג
חד קני וחד לא קני אמרין
רב יהודה נחוי אן מרחק
כ"י כלאי הכיס המנהיג
סופג מ' ובי. פ"י המנהיג
כשור (או) וחמור ורש"י
ח"ס סופג מ' והיושב
בקרן סופג מ' ר"ה פ"י
א"ה הושב בקרון. שמואל
ספיקו ונחוי היושב בקרון
סופג מ' דבר יד מאור
וחמור סופגין את היושב
בקרן הנה היושב בקרון
כמו רכוב הוא ויחד רש"י
ליה רבנן שפעין מ"ה
דלא א"ה הוא מנהיג בהמה
שורכב עליה ולא
מחבירא מחבירו ולא
הוא פטור הלכך רכוב
לחודיה לא קני ובי' רכוב
במקום מנהיג ורכוב
פטורין הן. פ"י מוסרי
במקום מנהיג ואפ"ה כל
במה בראוי לה. היתוס
במוסרי לא קני לא
במציאה ולא בנכסי הגר
דלא לא מסר ליה אחרינא
אבל מוסרי מחבירו קני
דלא מסר ליה חבירה.
מחבירי וזו שנים ורכובין
על גבי בהמה וכו'. ופרקי'
במנהיג בהמה. שורכב
עליה (וכק"ק) ופי'.

א"ה א"ה ד"ה דלא קני
הכמה שורכב עליה דלא
לחבירה מחבירו ולא יד
מחבירה ודלא לפי' וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones